

Arrest

nr. 105 707 van 24 juni 2013
in de zaak RvV X /

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 januari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 december 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE KLERCK en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 december 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 13quinquies. Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Met betrekking tot de middelen wordt in het verzoekschrift het volgende uiteengezet:

"Middelen

Art. 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980:

"De Raad doet uitspraak (...) over de beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht."

Enig middel

Schending van artikel 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980 wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing besluit dat:

"Op 06.04.2009 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. (...)" [...].

Opgemaakt in origineel en zes voor eensluidend verklaarde afschriften.

Dat de beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten geen rekening houdt met de persoonlijke situatie van verzoeker.

Verzoeker toont beslist aan sedert wanneer hij in België is en diende ter zake een medische regularisatie in voor 06.04.2009, met name op 05.01.2009 en die trouwens reeds op 12.01.2009 ontvankelijk werd verklaard.

Dat verzoeker de kans dient te worden gegeven om zijn beroepsprocedure met verzoekschrift d.d. 18.12.2012 tegen de beslissing van ongegrondheid van de aanvraag tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 af te ronden; desgevallend een nieuw verzoekschrift in te dienen.

Dat een beslissing inzake een asielpprocedure die dateert van 06.04.2009 (bijna 4 jaar geleden) nu toch niet opeens aanleiding kan geven tot een bevel om het grondgebied te verlaten en zeker niet in de context van een lopende beroepsprocedure inzake een medische regularisatie.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. De verwerende partij legt geen nota neer en geen administratief dossier.

2.3. Vastgesteld wordt dat in de middelen als enige rechtsregel wordt aangevoerd de schending van artikel 39/2, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

"§ 2

De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht."

In het kader van artikel 39/2 wordt de bevoegdheid van Raad geregeld naar gelang het beroep er toe strekt de bevestiging, hervorming hetzij de vernietiging te vorderen van een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetzij de vernietiging en/of schorsing van de overige beslissingen binnen het wettelijk kader bepaald in de vreemdelingenwet.

In casu is het niet betwist dat de bestreden beslissing het voorwerp uitmaakt van beroepen geregeld in artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet.

Om op ontvankelijke wijze een verzoekschrift tot nietigverklaring en schorsing in te dienen moet luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590). Het aanhalen van artikel 39/2 van de vreemdelingenwet kan niet begrepen worden als zijnde de precieze aanduiding van de rechtsregel die een verzoekende partij geschonden acht nu zij nalaat te omschrijven welke regel zij wegens *"overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht"* geschonden acht.

Ambtshalve op de vermelde bepalingen gewezen ter terechtzitting, stelt de verzoekende partij dat een medische behandeling voor haar noodzakelijk is.

De verzoekende partij beperkt zich tot het geven van een eigen feitelijke interpretatie en een uiteenzetting over de medische gegevens en beklaagt zich erover dat geen rekening is gehouden met de medische situatie in het herkomstland. Dergelijke uiteenzetting bevat niet de vereiste nauwkeurige vermelding van de rechtsregel die de verzoekende partij geschonden zou achten.

Bij gebreke aan een ontvankelijk middel is het beroep onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN